

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 1T/52/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010222
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Philadelphiová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6713010222.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v senáte zloženom z predsedkyne JUDr. Mariany Philadelphyovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25. 02. 2015 vo Zvolene v trestnej veci obžalovanej T. F., nar. XX. XX. XXXX, pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona, takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. c) Tr. poriadku súd

Obžalovanú T. F. I. N. G. H. K. T. Ú., nar. XX. XX. XXXX v Kremni, trvale bytom
Ž. Q. F., G.. D.Č. XXX/XX,
nezamestnaná,

o s l o b o d z u j e spod obžaloby Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom sp. zn. 2Pv 302/08 zo dňa 16. 01. 2013 pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 26. 10. 2007, na matrike Obecného úradu v Rudne nad Hronom, okres Žarnovica, v mene vlastníka a predávajúceho H. Y., nar. XX. XX. XXXX, podpísala bez jej vedomia s kupujúcim S. Ö., nar. XX. XX. XXXX kúpnu zmluvu o predaji nehnuteľnosti nachádzajúcich sa v obci Horné Hámre, katastrálne územie Horné Hámre, evidovaných Katastrálnym úradom - Správou katastra v Ž. na listoch vlastníctva číslo 233 a 895 ako pozemok KN - C parc. číslo XXXX trvalé trávne porasty o výmere 3137 m², pozemok KN - C parc. číslo XXXX/X trvalé trávne porasty o výmere 6383 m², pozemok KN - C parc. číslo XXXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 298 m², pozemok KN - C parc. číslo XXXX/X trvalé trávne porasty o výmere 331 m² a stavba č. súp. XXX rekreačná chata na KN - C parc. číslo XXX za kúpnu cenu 38.173,- € (1.150.000,- Sk) a pomocou zaobstaraného občianskeho preukazu č. Y. XXX XXX s údajmi H. Y. osvedčila v osvedčovacej knihe za rok 2007 pod poradovým číslom 44 podpis H. Y. na kúpnej zmluve, následne dňa 30. 10. 2007 v mene H. Y. na Katastrálnom úrade - Správe katastra v Žarnovici prevzala oznámenie o vklade nehnuteľností, čo potvrdila svojim podpisom na doručenke, pričom týmto konaním spôsobilá H. Y., nar. XX. XX. XXXX, bývajúcej vo T. U., U. XX/XX, škodu vo výške 48.500,- € (1.461.111,- Sk),

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku, súd poškodenú H. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. U., U. XX/XX, s jej nárokom na náhradu škody ju o d k a z u j e na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Senát vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v zmysle § 2 ods. 10 Tr. poriadku výsluchom obžalovanej, svedkyne-poškodenej, svedkov, oboznámením sa so znaleckými posudkami, kúpnyimi zmluvami, s osvedčovacíou knihou matriky a tiež oboznámením sa s ostatnými listinnými dôkazmi.

Obžalovaná poprela spáchanie žalovaného skutku. Vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní dokazovala, že ona sa skutku uvedeného v obžalobe nedopustila, žiadnu kúpnu zmluvu nepodpísala, ani svoj podpis na matričnom úrade neoverovala, nikdy nemala k dispozícii občiansky preukaz poškodenej, túto nepozná, poprela, že by bola prevzala zásielku z Katastra nehnuteľností. Nikdy neprišla do styku ani s pánom Ö.. Dokazovala, že v čase skutku mala zdravotné ťažkosti, tesne pred skutkom bola hospitalizovaná. Dňa 26. 10. 2007 ráno okolo 08.00 h bola u svojej obvodnej lekárky MUDr. Š. v Žiari nad Hronom, následne bola v ambulancii u J. J.. Spreádzala ju dcéra X.Q. T.. Zo Žiaru nad Hronom odchádzali v poobedňajších hodinách okolo 13.00 h a dcéra ju odviezla do Laskomerskej Viesky, kde v tom čase obžalovaná bývala. V tej dobe trpela bolesťami chrbtice, pričom dňa 17. 01. 2008 sa vo Vojenskej nemocnici v Ružomberku podrobila operácii dvoch platničiek. K záverom vysloveným v znaleckých posudkoch KEU a ÚSI stanovisko zaujať nevedela.

Svedkyňa - poškodená H. Y. na hlavnom pojednávaní dokazovala, že v čase prevodu predmetných nehnuteľností nebola prítomná na území Slovenskej republiky. O tomto prevode sa dozvedela od dcéry X. J., ktorá uvedené zistila v rámci lustrácie v počítači. Ohľadom uvedeného sa následne informovala na polícii v Horných Hámroch. Takto sa dozvedela, že nehnuteľnosť kúpil H. X., ktorého z minulosti poznala, tento aj mal určité jej osobné údaje, pretože v súvislosti s kúpou tejto nehnuteľnosti ňou ako kupujúcou v minulosti jej tento po právnej stránke pomáhal. Potom sa už s JUDr. X. nikdy nestretla, lebo s manželom veľa cestovali. Ohľadom neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy je vedené aj občiansko-právne konanie na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 14C 190/2008. Obžalovanú svedkyňa nepozná, nikdy ju nevidela. Svedkyňa uviedla, že nikdy kľúče od predmetnej nehnuteľnosti nestratili. Jedny kľúče poskytli susedom, čo bolo ešte v čase, keď na chalupu chodievali častejšie a pokiaľ si svedkyňa pamätá, tieto kľúče im boli vrátené s tým, že uvedené osoby (susedia) už boli vysokého veku. Na matrike Obecného úradu Rudno nad Hronom asi nikdy nebola. Svedkyňa sa na hlavnom pojednávaní vyjadrovala k rekonštrukčným prácam na chalupe, že na túto po jej kúpe chodievali s manželom častejšie (túto zakúpili v roku 2007), neskôr a to posledných asi 10 rokov už na nej nebola, o túto sa nikto nestaral. Ako dôvod, prečo prestali na chalupu chodiť svedkyňa uviedla, že ich dcéra odišla aj s rodinou do Ruska potom do Austrálie, ona s manželom tak ako je to už vyššie uvedené veľa cestovala, na chalupu z rodiny nemal kto chodiť. Nevedela s presnosťou uviesť, kde v čase skutku bola (či v Nemecku, ako vypovedala v rámci svojej výpovede v prípravnom konaní, resp. v Turecku, ako vypovedala v prípravnom konaní v rámci konfrontácii). Dokazovala, že má viac cestovných pasov. Počas jej neprítomnosti v mieste bydliska, jej poštu preberala dcéra X. J., nie však poštu určenú do vlastných rúk. Aj keď bývala vo Veľkom Bieli, pošta jej bola preposielaná na adresu k dcére do Senca. Zásielky pre ňu určené do vlastných rúk po uplynutí lehoty na prevzatie boli takto poštou vracané ich odosielateľom.

V trestnom konaní si uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 48.500,- €, ktorá suma predstavuje podľa znaleckého posudku hodnotu nehnuteľnosti.

Svedkyňa G. E. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v čase skutku pracovala na Obecnom úrade Rudno nad Hronom ako ekonómka, matrikárka, účtovníčka a to sama. Dokazovala, že si pamätá overovania podpisu predávajúcej ohľadom predmetnej kúpnej zmluvy, takto si pamätá, že prišla pani v strednom veku, mala odetý kabát, na hlave šatku a táto pani hovorila, že ju bolí zub, preto si pridriavala na tvári ruku. Spreádzal ju mladý muž, ktorého identifikovať nevedela. Takto svedkyňa dokazovala, že tieto osoby prišli po úradných hodinách, keď úrad bol otvorený do 15.00 h.. Totožnosť tejto pani overovala z občianskeho preukazu a to podľa údajov v ňom uvedených, ako aj podľa fotografie. Nezdalo sa jej, že by osoba stojaca pred ňou sa nezhodovala s fotografiou na predloženom osobnom doklade. V tomto okamihu ani nepripúšťala možnosť nejakej zámene osoby a to aj napriek tomu, že už bolo po pracovnej dobe. Svedkyňa vypovedala, že únavu vtedy necítila. Nič zvláštne si na predloženom občianskom preukaze nevšimla. Podotkla, že bežne osvedčovala podpisy aj osôb, ktorí neboli občanmi ich obce. Uvedli jej, že preto prišli na ich úrad, lebo v Žarnovici na matrike bolo viacero osôb a toto zdôvodnenie svedkyne neprípadovalo zvláštne ani ojedinelé. Pri overovaní podpisu bola aktívna táto pani, ona predkladala zmluvy. Podotkla, že prácu matrikárky vykonávala 32 rokov a za tú dobu sa jej nikdy nestalo, že by sa jej fotografia nezhodovala s výzorom osoby, ktorej podpis osvedčovala. Na hlavnom pojednávaní i napriek prítomnosti obžalovanej, nevedela určiť, či sa v pojednávacej miestnosti nachádza osoba, ktorej podpis osvedčovala v súvislosti s predmetnou kúpnu zmluvou. Pokiaľ v prípravnom

konaní v rámci rekognície označila nejakého muža za osobu, ktorá túto pani sprevádzala, na hlavnom pojednávaní svedkyňa doplnila, že jednalo sa o album s fotografiami, z ktorých aj 5-6 muži sa na seba podobali. Pokiaľ aj v prípravnom konaní uviedla, že asi deň dva po overení podpisu tejto ženy sa bol u nej informovať ohľadom uvedeného H. X., na hlavnom pojednávaní si už na túto okolnosť vzhľadom na odstup času, nespomenula. Svedkyňa na hlavnom pojednávaní bola oboznámená s obsahom jej výpovedí z prípravného konania a pokiaľ z týchto nevyplýva opis ženy tak, ako to uviedla na hlavnom pojednávaní a ako je to uvedené vyššie (šatka na hlave, bolesť zuba, ruka na tvári), nevedela sa k uvedenému rozporu vyjadriť, uviedla, že možno to aj vypovedala a nezachytilo sa to zápisnične, pričom pokiaľ v prípravnom konaní vypovedala aj o dĺžke vlasov a na hlavnom pojednávaní uvádzala na hlave šatku, doplnila, že šatku táto pani nemala uviazanú pod krkom a pokiaľ v prípravnom konaní spomínala aj dĺžku vlasov, musela ich vidieť.

Svedkyňa X. T. na hlavnom pojednávaní uviedla, že je dcérou obžalovanej. K prevodu predmetnej nehnuteľnosti sa vyjadriť nevedela. Potvrdila tvrdenia obžalovanej, že v čase skutku obžalovanú sprevádzala v Žiari nad Hronom za jej lekármi. Ďalej potvrdila, že v tomto čase mala obžalovaná značné zdravotné ťažkosti, v súvislosti s ktorými sa podrobila aj operácii a následne rehabilitovala. Uviedla, že v minulosti s manželom vlastnili realitnú kanceláriu, čo bolo po roku 2002 a v tejto nikdy nepracovala ani nevypomáhala obžalovaná. V čase krízy prestali podnikáť v realitách. Poprela, že by niekedy s obžalovanou bola na Obecnom úrade v Rudne nad Hronom. Matku charakterizovala ako osobu čestnú, ktorá nikdy nemala nič do činenia s protiprávnym konaním.

Svedok L. T. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že je zaťom obžalovanej. Potvrdil výpoveď svojej manželky X. T. ohľadom podnikania s realitami, ako aj dôvod jej zániku. Doplnil, že realitná kancelária disponovala tromi telefónmi v čase skutku, jeden používal on, druhý jeho manželka a tretí slúžil ako pevná linka, pričom tieto telefónne čísla boli zverejnené, mali aj webovú stránku na internete a aj banerovú reklamu. Dokazoval, že nikdy nebol na matričnom úrade v Rudne nad Hronom. Osobu menom Ö. nepozná, rovnako ani poškodenú. Pokiaľ ho matrikárka na 50 % opoznala ako osobu sprevádzajúcu predávajúcu, ktorej podpis osvedčovala, k tomuto na hlavnom pojednávaní svedok uviedol, že takúto vedomosť nemal, práve naopak v prípravnom konaní mu policajt uviedol, že ho nikto neopoznal, ešte mu policajt dodal, že ak by sa tak stalo, že by ho domov nepustil. V minulosti nebol stíhaný za podvod v súvislosti s nehnuteľnosťami.

Svedkyňa J. P. J. na hlavnom pojednávaní dokazovala, že obžalovaná je jej pacientkou od januára 2007. Potvrdila, že obžalovaná v deň skutku bola v jej ambulancii, nevedela sa však vyjadriť, po aký časový úsek. Vo všeobecnosti sa u nej pacient zdrží tak 20 minút. Nevedela ani uviesť, v akom čase začala u obžalovanej vyšetrenie, či bola prednostne vyšetrená, či čakala v čakárni a ak áno, akú dlhú dobu. Potvrdila, že obžalovaná v tom čase mala dlhodobejšie bolesti chrbtice a dňa 26. 10. 2007 prišla k nej na kontrolu s CT výsledkom. Obžalovaná prišla bez nejakej barly, či opory. V tom čase mohla svedkyňa denne vybaviť okolo 30 pacientov, v tom čase ešte týchto dopredu neobjednávala na presné hodiny. Z jej ambulancie spolu s lekársnym nálezom mala obžalovaná ešte ísť k jej obvodnému lekárovi.

Svedkyňa D. Š., obvodná lekárka obžalovanej, na hlavnom pojednávaní po tom, čo jej bolo umožnené nahliadnuť do lekárskej správy (čl. 28), uviedla, že je pravdou, že dňa 26. 10. 2007 obžalovaná navštívila jej ambulanciu. S poukazom na časový faktor, svedkyňa sa nevedela vyjadriť k tomu, či v ten deň obžalovaná mala nejaké zdravotné ťažkosti - bolesti. Uviedla, že v prípravnom konaní vypovedala pravdu, pričom so súhlasom obžalovanej bola jej skoršia výpoveď z prípravného konania prečítaná (čl. 153-156) a z tejto vyplýva, že obžalovaná v jej ambulancii bola v čase okolo 12.55 h, zdržala sa len chvíľu, že bola boľavá, udávala bolesti v chrbtici a tieto bolesti je vystreľovali do dolných končatín, tiež mala migrenózne bolesti hlavy. Či ju niekto sprevádzal, k tomu sa svedkyňa vyjadriť nevedela.

Svedok H. N. X. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že predmetnú nehnuteľnosť nadobudla jeho matka H. X. prostredníctvom jeho známeho H. U. a mestského policajta pána U., ktorí im túto kúpu sprostredkovali, pretože pán U. mal vedomosť o záujme svedka zakúpiť si chalupu. Takto mu pán U. povedal, že od pána U. vie, že na Mestskej polícii v Novej Bani bol muž a ponúkol na predaj chalupu v Horných Hámroch. Uviedol, že takto sa nakontakoval na pána Ö., s ktorým predmetnú nehnuteľnosť bol aj osobne obhliadnúť a ktorý mu uviedol, že chalupu dostal ako náhradu dlhu, ktorý voči nemu nejaká osoba mala. Pán Ö. mu aj ukázal jeho kúpnu zmluvu, táto bola riadne zavkladovaná, ukázal mu aj list vlastníctva a aj sám si svedok hodnovernosť týchto listín preveroval cez katastrálny portál. V rámci

obhiadky predmetnú nehnuteľnosť predávajúci riadne kľúčom otvoril, túto si svedok prezrel, predávajúci mu aj konkretizoval na mieste pozemky a požadoval kúpnu cenu asi 900.000,- Sk. S poukazom na devastáciu chalupy, potrebu rozsiahlej rekonštrukcie, svedok navrhol kúpnu cenu 750.000,- Sk, s čím predávajúci súhlasil. Ešte pred podpisom kúpno-predajnej zmluvy si svedok pozisťoval jednak na katastri nehnuteľnosti, ako aj na matrike v Rudne nad Hronom, či skutočnosti uvedené mu predávajúcim Ö., sú pravdivé. Všetko bolo v poriadku, preto chalupu následne kúpila jeho matka. Boli mu odovzdané aj kľúče od chalupy. Potom túto rekonštruoval. Z katastra nehnuteľností mal informáciu o tom, že niečo nie je v poriadku s predchádzajúcou kúpno-predajnou zmluvou, preto sa o uvedenom informoval aj na príslušnej matrike, následne podal trestné oznámenie. Svedok potvrdil, že v minulosti s poškodenou prišiel do kontaktu, osobne si však na túto v súčasnej dobe už nepamätá. On aj jeho matka sa cítia byť podvedení a zároveň aj poškodený.

Svedkyňa X. J. na hlavnom pojednávaní dokazovala, že je dcérou poškodenej. O prevode chalupy dostala informáciu od bratranca, ktorý neďaleko nej mal rekreačnú chatu a ktorý jej uviedol, že bol na katastri nehnuteľnosti, kde mu jeho známa poznamenala, že škoda, že predmetnú chalupu poškodená predala. Svedkyňa si poskytnutú informáciu overovala u poškodenej a následne situáciu riešila. Dokazovala, že poškodená nemala záujem chalupu predať, naopak, chcela v nej prežiť starobu. Potvrdila, že v čase skutku poškodená nebola na území SR, bola na cestách s manželom alebo bola v Nemecku, kde spolu bývali. Vie to preto, lebo aj keď sa o prevode chalupy dozvedela asi pol roka neskôr, určite by si pamätala, že jej matka bola doma v rámci tohto pol roka, pretože by bývala u svedkyňi. Poštu za poškodenú preberala najskôr jej sestra vo Veľkom Bieli a asi od roku 2008-2009 svedkyňa a to na základe udeleného jej splnomocnenia. Nikdy však za poškodenú neprevzala zásielku z katastrálneho úradu, doporučené zásielky jej nepreberala. Naposledy bola svedkyňa v chalupe asi v roku 2000, chalupa bola v rekonštrukcii. Bližšie sa ku kľúčom od chalupy svedkyňa vyjadriť nevedela, uviedla však, že v čase, keď odišla do Austrálie, jedny kľúče mali susedia v Horných Hámroch. Čo sa s nimi stalo, uviesť nevedela.

Svedok N. J. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovanú nepozná, že poškodená je jeho svokra. Ďalej uviedol, že o prevode chalupy sa ich rodina dozvedela od bratranca jeho manželky, ktorý už nežije a ktorému niekto na katastri nehnuteľností mal povedať, že poškodená sa s predajom chalupy poponáhľala. Svedok bol naposledy v chalupe v roku 1997/1998, pretože v roku 1999 už odišiel do Austrálie a jeho manželka za ním prišla asi za 10 mesiacov. Potvrdil, že chalupu rekonštruovali. Poškodená nikdy nespomínala to, že by chcela chalupu predať. Naopak prikupovala k nej pozemky. Táto mala slúžiť pre celú rodinu, vnúčatá avšak z dôvodu, že boli odcestovaní v zahraničí, jej rekonštrukciu nedokončili. Po tom, čo sa s manželkou o uvedenom prevode chalupy rozprávali, zhodli sa v tom, že v čase jej prevodu poškodená nebola prítomná na území SR. Kľúče od chalupy mala aj jeho manželka, potvrdil, že jedny mali aj susedia v Horných Hámroch, pričom sa svedok nevedel vyjadriť, čo sa s nimi stalo. Len sa domnieval, že jeho rodina kľúče od chalupy nikdy nestratila.

Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná zápisnica o výpovedi svedkyne Jolany Pavlíkovej (čl. 113-117). Z tejto vyplýva, že žije v Horných Hámroch v susedstve chalupy poškodenej a to už dlhé roky. Potvrdila, že zo začiatku od kúpy chalupy, poškodená do tejto chodila, rekonštruovali ju. Vypovedala, že následne do nej už nechodili a má vedomosť o tom, že poškodená zostala dlžná niektorým ľuďom, ktorí jej na chalupe vykonávali rôzne práce, lebo jej o tom povedal pán E., ktorému takto dlhuje za stavebné práce a ktorý sa u svedkyňi opakovane zastavil s tým, či poškodená bola na chalupe. Uvedené platí aj u pána O. zo Žarnovice a pána J. z Horných Hámrov, ktorým takto peniaze dlhuje. Svedkyňa potvrdila, že poškodená jej poskytla kľúče od chalupy do opatery, s čím svedkyňa súhlasila až na opakované jej prosby. Svedkyňa vypovedala v roku 2008 a uviedla, že poškodená bola naposledy v chalupe tak pred 8 rokmi. Od tej doby chalupa chátra. Ďalej vypovedala, že ju navštívil JUDr. X. s pánom H. U., títo sa jej predstavili a uviedli jej, že predmetnú chalupu kúpili od nejakého pána z Bratislavy, ktorý ju mal dostať ako vyrovnanie dlhu asi od poškodenej, na čo im svedkyňa povedala, že chalupa patrila pani Y.J. Svedkyňa z opatrnosti im nepovedala, že od chalupy má kľúče, tieto im ani nedala, lebo nevedela, či to, čo jej povedali, je aj pravdou. Len tieto dve osoby následne videla v chalupe tri krát, pričom potvrdila, že chalupu následne zrekonštruovali. Dokazovala, že v minulosti bola chalupa vykradnutá, že bola v dezolátnom stave. Do konania jej výsluchu sa jej poškodená neozvala, nebola si pre kľúče.

Aj zápisnice z výsluchu svedkov a to Ľ. F. (čl. 102-103), Y. U. (čl. 104-108) a H. U. (čl. 109-112) boli na hlavnom pojednávaní prečítané, pričom Ľ. F. sa vyjadrovala len k osvedčeniu podpisov na matrike

v Novej Bani u predávajúceho S. Ö. na kúpno-predajnej zmluve s kupujúcou H. X., svedok Y. U., ako policajt mestskej polície v Novej Bani potvrdil okolnosti uvádzané vo výpovedi svedkom H.. X. ohľadom sprostredkovania H.. X. s predávajúcim S. Ö., ako aj ostatné ním uvádzané skutočnosti (že Ö. uviedol, že nehnuteľnosť mu bola daná ako náhrada za dlh, že spoločne oni traja boli predmetnú nehnuteľnosť obhliadnúť a svedok H. U. rovnako potvrdil výpoveď H.. X. o tom, že vedel o jeho záujme kúpiť chalupu, že s týmto mu spoločne aj s U. pomohli, sprostredkovali ho s predávajúcim, že spoločne všetci štyria boli nehnuteľnosť pozrieť, rovnako vypovedal ohľadom dôvodu, ktorý im predávajúci uviedol, že ako sa k nehnuteľnosti dostal, že takto mu bol vyrovnaný dlh od niekoho za ním vykonanú stavebnú činnosť, za ktorú nedostal zaplatené.

Zo záverov znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva Žilina (čl. 229 a nasl.), z odboru písomznalctvo, vyplýva, že predmetom ich skúmania boli podpisy H. Y. na originály Kúpnej zmluvy, uzatvorenej dňa 10. 10. 2007, na originály Osvedčovacej knihy matriky obce Rudno nad Hronom, podpis pod poradovým číslom 44/2007 zo dňa 26. 10. 2007, na originály Doručenky adresovanej H. Y. zo dňa 30. 10. 2007 z Katastrálneho úradu Žarnovica. Po analýze sporných podpisov na týchto dokumentoch znalci nezistili stopy, ktoré by nasvedčovali použitiu niektorej z metód technického falšovania podpisov. Konštatovali, že tieto podpisy sú výsledkom autentického (živého) písárskeho prejavu konkrétnej osoby (podpisy neboli vyhotovené, na písomnosť prenesené pomocou technických prostriedkov). Sporné podpisy vyhotovila totožná osoba a tieto nie sú pravými podpismi H. Y., konštatovali, že ich pisateľkou je T. F..

Zo záverov ďalšieho znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Slovenská Ľupča (čl. 720 a nasl.), odvetvia ručné písmo, vyplýva, že sporné podpisy na Kúpnej zmluve, uzatvorenej dňa 10. 10. 2007, na originály Osvedčovacej knihy matriky obce Rudno nad Hronom, podpis pod poradovým číslom 44/2007 zo dňa 26. 10. 2007, na originály Doručenky adresovanej Juliane Szabovej zo dňa 30. 10. 2007 z Katastrálneho úradu Žarnovica, vyhotovil totožný pisateľ, tieto nevyhotovila H. Y., vyhotovila ich T. F..

Závěry znaleckého posudku znalca Z.. D. U., znalca z odboru stavebníctvo, odvetvia odhad hodnoty nehnuteľností, stanovujú všeobecnú hodnotu predmetnej rekreačnej chaty v Horných Hámroch súp. č. 337 s príslušenstvom ku dňu 26. 10. 2007, t.j. ku dňu jej predaja, na sumu 48.500,- € s DPH (1.461.111,- Sk) a ku dňu 01. 06. 2009 na sumu 52.000,- € (1.566.552,- Sk).

Na hlavnom pojednávaní sa súd ďalej oboznámil ako s listinným dôkazom aj so znaleckým posudkom G. E. (čl. 826 - 896) č. 15/2009 a (čl. 897 - 945) č. 52/2009 s potvrdením supervízora J.. H.F. M., PhD., znaleckého posudku Inšpekčného orgánu typu A pre oblasť ručného písma, zo záverov ktorých vyplýva, že možno konštatovať, že sporný podpis na kúpnej zmluve zo dňa 10. 10. 2007 má dostatočné množstvo zhodujúcich sa markantov s predloženými ukážkami podpisov na listinách znalkyni predložených (na ktorých sa nachádza podpis H. Y.) a ktoré podľa znalkyni vedú k záveru, že analýzou predložených ukážok v znení „Szabová“ medzi sebou navzájom boli zistené vzájomné zhodné ustálené znaky, ktoré sú spoločne a nerozdielne expresi jednej osoby. Podľa znalkyne možno konštatovať v rovine vyššej pravdepodobnosti, že sporný podpis na predmetnej kúpnej zmluve a podpisy v zjednodušenom znení „Szabová“ na listinách znalkyni predložených a ktoré sú označené v tomto znaleckom posudku, nesú medzi sebou zhodujúce sa markanty jedného pisateľa.

Súd sa ďalej na hlavnom pojednávaní oboznámil aj s lekáorskými správami ohľadom vyšetrenia obžalovanej v predmetný deň (čl. 27-29), s výpismi z Listu vlastníctva č. 895 (čl. 484 -486), Listu vlastníctva č. 233 (čl. 499), s návrhom S. Ö. na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností (čl. 502), s predmetnou kúpnuou zmluvou (čl. 503 -506), s doručenkou o prevzatí rozhodnutia o povolení vkladu (čl. 507), s osvedčovacou knihou matriky Obecného úradu Rudno nad Hronom (čl. 531 - 533), so správou (čl. 461) a s výpismi o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke tvoriace súčasť tohto spisu a s ďalšími listinnými dôkazmi obsiahnutými v predmetnom trestnom spise, najmä so správami ohľadom osoby obžalovanej (čl. 948-949, 955, 1077).

Pri takto vykonanom dokazovaní súd vyhodnotil dôkazy v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku, podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne. Po takýchto úvahách súd dospel k záveru, že s poukazom na výsledky dôkazov nemožno jednoznačne pokladať za preukázané, že skutok spáchala obžalovaná.

Na hlavnom pojednávaní síce bolo dokazovaním preukázané, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, tento vykazuje znaky trestného činu, avšak vykonané dokazovanie neumožňuje nepochybný záver, že to bola práve obžalovaná, ktorá inkrimovaný skutok spáchala. Pri zisťovaní skutkového stavu senát vychádzal z výpovedí obžalovanej, ktorá od počiatku vedenia trestného stíhania voči jej osobe, popierala spáchanie skutku, svedka Ö., ako kupujúceho predmetnú nehnuteľnosť, ktorý niekoľko krát prišiel do osobného kontaktu s predávajúcou a jednoznačne či už v prípravnom konaní alebo aj na hlavnom pojednávaní, keď tento svedok stál tvárou v tvár s obžalovanou, vypovedal, že osoba s ktorou dojednával kúpnu zmluvu, aj samotnú nehnuteľnosť v teréne s ňou osobne prezeral, nie je v danom trestnom konaní obžalovaná. Senát vychádzal aj z výpovedí svedkyne E., pracovníčky matričného úradu, u ktorej bol overovaný podpis predávajúcej, za takúto osobu rovnako pri vzájomnej konfrontácii s obžalovanou, pri rekognícii, ani na hlavnom pojednávaní, neoznačila práve obžalovanú. Súd mal za preukázané, že tak v danom prípade existujú pochybnosti o tom, kto vystupoval v roli predávajúcej predmetné nehnuteľnosti a či vôbec touto osobou bola práve obžalovaná. Tak ako je to už vyššie uvedené, dokazovaním síce bolo preukázané, že došlo k podvodnému konaniu opísanému v skutkovej vete výroku rozsudku ohľadom prevodu nehnuteľností, avšak aj napriek znaleckému posudku KEÚ a tiež aj Ústavu súdneho inžinierstva, z ktorých záverov vyplýva, že podpisy na sporných dokumentoch učinila práve obžalovaná, len tento a to nepriamy dôkaz, nemôže jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností, usvedčovať obžalovanú zo spáchania skutku bez existencie ďalších priamych dôkazov, či reťazca skupiny nepriamych dôkazov tvoriacich určitú ucelenú spleť dôkazov. Súdu nie je z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní jasné, akým spôsobom, postupom bola vôbec obžalovaná stotožnená ako páchatel' daného trestného činu. Odpoveď na uvedené súdu nevyplýva ani z dokazovania vykonaného v prípravnom konaní, rovnako ani z výpisov z uskutočnenej telekomunikačnej prevádzky (tvoriace súčasť spisu), pričom ani obžaloba nevedela uviesť, ako a na základe čoho orgány činné v trestnom konaní dospeli k záveru, že práve obžalovaná je páchatelkou daného trestného činu a to ešte pred znaleckým dokazovaním. O uvedenom sa súd nedopátral ani z úradných záznamov ohľadom operatívno-pátracej činnosti. Takáto reťaz dôkazov na vyslovenie jednoznačného záveru o vine obžalovanej v danom prípade súdu chýba, existujú len vyššie spomenuté znalecké posudky, ktoré ako jediné obžalovanú usvedčujú. Naopak z výpovedí svedkov Ö. a E. vyplývajú skutočnosti, že obžalovaná nie je osobou, ktorá nehnuteľnosti predávala, či ktorej podpis bol osvedčovaný.

Z uvedených dôvodov potom súd považoval za nevhodné a neúčelné osobné vypočutie znalcov, ako aj pani E. a pána M. Q. a hlavnom pojednávaní, ktorí by zotrvali na záveroch svojich posudkov a súd poukazuje na to, že pokiaľ ide o posudky vypracované KEÚ a ÚSI, jedná sa len o tento jediný dôkaz usvedčujúci obžalovanú, navyše posudky pani E. a pána M., ktoré súd na hlavnom pojednávaní oboznámil ako listinný dôkaz, naopak sú dôkazmi v jej prospech. Súd poukazuje na to, že v prípade vykonaných dôkazov, v danom prípade nepriamych (znalecké posudky KEÚ a ÚSI a posudky pani E. oboznámené ako listinný dôkaz) sú z hľadiska právnej sily v rovine rovnakej. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že je pravdou tvrdenie obhajoby, že znalcom podľa zákona č. 382/2004 Z. z. v znení neskorších zmien, môže byť fyzická či právnická osoba, ale táto musí byť zapísaná v zozname znalcov Slovenskej republiky, vedenom Ministerstvom spravodlivosti SR. Z ustanovení tohto zákona tiež vyplýva, že môže ísť o fyzickú, právnickú osobu aj nezapísanú do tohto zoznamu, ale len v prípade, ak takáto osoba je za znalca ustanovená podľa § 15 citovaného zákona, t.j. že takúto činnosť môže vykonávať len pre súd, či iný orgán verejnej moci, ďalej ak s takýmto ustanovením za znalca súhlasí, zároveň musí zložiť sľub a ak v príslušnom odbore/odvetví nie je zapísaná žiadna osoba. S poukazom na to, že podľa názoru súdu všetky tieto podmienky v danom prípade splnené neboli, keď nebola splnená podmienka posledná a to, že v danom odbore/odvetví v príslušnom zozname znalcov by nebola zapísaná žiadna osoba, z ktorých dôvodov potom súd na hlavnom pojednávaní odmietol návrh obhajoby na vypočutie osôb z Českej republiky ako znalcov, aj keď by si ich súd ako znalcov na hlavnom pojednávaní pribral. Navyiac z vyššie uvedených dôvodov oslobodenia obžalovanej spod obžaloby - dôkazná núdza, tieto osoby odmietol na hlavnom pojednávaní vypočuť aj pre neúčelnosť, nevhodnosť, keď ako už súd vyššie uviedol, ide o dôkazy, ktoré sú v prospech obžalovanej a vypočuť ich navrhovala práve obhajoba.

Súdu preto neostávala iná možnosť, len obžalovanú spod obžaloby oslobodiť, pretože každý prípad vyvolávajúci sebemenšiu dôkaznú pochybnosť musí byť vykladaný v prospech obžalovaného. Vzhľadom na vyššie uvedené takúto pochybnosť súd v danom prípade videl a táto je rozvedená vyššie.

O nároku poškodeného súd rozhodol v zmysle § 288 ods. 3 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak súd obžalovaného spod obžaloby oslobodí, odkáže poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody vždy na občianske súdne konanie, prípadne na konanie pre iným príslušným orgánom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd Banská Bystrica. Odvolanie má odkladný účinok.